

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 86

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 31 ianuarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
16.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	2–12
20.	— Ordonanță privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2019/1.020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	13–15

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.2 din Legea nr. 365/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 62, alineatele (5) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În vederea verificării respectării de către instituțiile financiare raportoare a procedurilor de raportare și de diligență fiscală prevăzute în anexele nr. 1 și 2 și a procedurilor de conformare prevăzute în anexa nr. 1 la Acordul FATCA, precum și pentru a monitoriza instituțiile financiare raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate efectua verificări și controale în acest sens. Procedurile administrative și de punere în aplicare a prezentului alineat se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

.....
(12) Instituțiile financiare raportoare care intră sub incidența prezentului articol, art. 291 alin. (4) și a Acordului FATCA furnizează în termen de 45 de zile de la cererea A.N.A.F., în cadrul termenului de păstrare, prevăzut la alin. (11), informații și documente referitoare la:

a) măsurile pe care s-au bazat pentru aplicarea procedurilor de diligență fiscală și de raportare, a procedurilor speciale de diligență fiscală, precum și a procedurilor suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimburile de informații referitoare la conturile financiare prevăzute în anexele nr. 1 și 2, precum și pentru conformarea cu normele prevăzute de Acordul FATCA;

b) orice dovezi pe care s-au bazat pentru aplicarea procedurilor de diligență și de raportare, a procedurilor speciale de diligență fiscală, precum și a procedurilor suplimentare de raportare și de diligență fiscală pentru schimburile de informații referitoare la conturile financiare prevăzute în anexele nr. 1 și 2, precum și pentru conformarea cu normele prevăzute de Acordul FATCA.”

**2. Articolul 282 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Procedura amiabilă**

Art. 282. — (1) În baza prevederilor convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat, când un contribuabil consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante au ca rezultat o impozitare a acestuia care nu este conformă cu prevederile acelei convenții sau acord, acel contribuabil își poate prezenta cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractante, dacă convenția sau acordul respectiv prevede această posibilitate.

(2) În cazul în care prevederile convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat nu stabilesc posibilitatea de adresare către autoritatea competentă a oricăruia dintre statele contractante, contribuabilul rezident în România poate solicita A.N.A.F. inițierea procedurii amiabile atunci când consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante au ca rezultat o impozitare a acestuia care nu este conformă cu prevederile convenției sau acordului respectiv.

(3) În cazul în care prevederile convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri încheiat de România cu un alt stat nu stabilesc posibilitatea de adresare către autoritatea competentă a oricăruia dintre statele contractante și A.N.A.F. consideră că obiecția contribuabilului nu poate fi admisă sau este nejustificată, A.N.A.F. notifică autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare a dublei impuneri asupra acestui fapt sau implementează un proces de consultare bilaterală care permite autorității competente a celui alt stat să își prezinte opiniile cu privire la obiectul procedurii amiabile.

(4) Prevederile prezentului articol se completează cu prevederile Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/EEC), ale Codului de conduită revizuit pentru punerea în aplicare efectivă a Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (2009/C322/01), precum și ale convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state.

(5) În România, autoritatea competentă în realizarea procedurii amiabile este A.N.A.F.

(6) A.N.A.F. realizează procedura amiabilă și în cazul în care autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare a dublei impuneri îi solicită acest lucru.

(7) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(8) Prevederile alin. (1) și (3) se aplică cererilor introduse începând cu data de la care sunt aplicabile prevederile Convenției multilaterale pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, deschisă spre semnare și semnată de România la Paris la 7 iunie 2017, ratificată prin Legea nr. 5/2022 sau ulterior acelei date pentru convențiile sau acordurile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state care prevăd posibilitatea ca un contribuabil să își poată prezenta cazul autorității competente a oricăruia dintre statele contractante.”

3. La articolul 286 litera i), punctele 1 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. în sensul art. 291 alin. (1), art. 291¹, 291³, 291⁴ și 291⁵, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite.

În sensul art. 291 alin. (1), prin *informații disponibile* se înțeleg informațiile din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, ce pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;

.....
3. în sensul oricăror altor dispoziții din prezentul capitol, cu excepția prevederilor art. 291 alin. (1) și (4), art. 291¹, 291³, 291⁴ și 291⁵, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. 1 și 2.

În sensul art. 291 alin. (4) și (7), art. 304 alin. (2), art. 308 alin. (2) și (3), anexei nr. 4 și al anexei nr. 5, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1. În sensul art. 308 alin. (2) și (3), orice cuvânt scris cu inițială majusculă are înțelesul corespunzător definițiilor prevăzute în anexa nr. 1 sau anexa nr. 5. În sensul art. 291³ și al anexei nr. 3, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în această anexă. În sensul art. 291⁵ și al anexei nr. 5, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în această anexă.”

4. La articolul 286, după litera y se introduc două noi litere, lit. z) și aa), cu următorul cuprins:

„z) *control comun* înseamnă o anchetă administrativă desfășurată de autoritatea competentă din România în comun cu una sau mai multe autorități competente din celelalte state membre și care are legătură cu una sau mai multe persoane care sunt de interes comun sau complementar pentru autoritatea competentă din România sau pentru autoritățile competente din statele membre respective;

aa) *încălcarea securității datelor* înseamnă o încălcare a securității care conduce la distrugerea, pierderea sau modificarea informațiilor la orice incident de acces, divulgare sau utilizare inadecvată, necorespunzătoare sau neautorizată a acestora, inclusiv, dar fără a se limita la date cu caracter personal transmise, stocate sau prelucrate în alt mod, ca urmare a unor acte ilegale, neglijențe sau accidente săvârșite cu intenție. O încălcare a securității datelor poate viza confidențialitatea, disponibilitatea și integritatea datelor.”

5. Articolul 288 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procedura aplicabilă schimbului de informații la cerere

Art. 288. — La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată comunică acesteia orice informații prevăzute la art. 284 alin. (1) pe care le deține sau pe care le obține în urma anchetelor administrative.”

6. După articolul 288 se introduce un nou articol, art. 288¹, cu următorul cuprins:

„Relevanța previzibilă

Art. 288¹. — (1) În sensul unei cereri prevăzute la art. 288, informațiile solicitate sunt relevante în mod previzibil dacă, la momentul transmiterii cererii, autoritatea solicitantă consideră că, în conformitate cu dreptul său intern, există o posibilitate rezonabilă ca informațiile solicitate să fie relevante pentru situația fiscală a unuia sau mai multor contribuabili identificați prin nume sau în alt mod și să fie justificate în scopul anchetei.

(2) În scopul demonstrării relevanței previzibile a informațiilor solicitate, autoritatea solicitantă furnizează autorității solicitate cel puțin următoarele informații:

a) scopul fiscal pentru care se solicită informația;

b) precizarea informațiilor necesare pentru aplicarea normelor legale în vigoare în privința taxelor și impozitelor prevăzute la art. 285.

(3) În cazul în care o cerere prevăzută la art. 288 vizează un grup de contribuabili care nu pot fi identificați individual, autoritatea solicitantă furnizează autorității solicitate cel puțin următoarele informații:

a) o descriere detaliată a grupului;

b) o explicație privind legea aplicabilă și faptele pe baza cărora există motive să se considere că contribuabilii din grup nu au respectat legea aplicabilă;

c) o explicație privind modul în care informațiile solicitate ar ajuta să se stabilească dacă contribuabilii din grup s-au conformat cerințelor legale;

d) dacă este cazul, faptele și circumstanțele referitoare la implicarea unui terț care a contribuit în mod activ la eventuala nerespectare a legii aplicabile de către contribuabilii din grup.”

7. La articolul 289, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea prevăzută la art. 288 poate conține solicitarea motivată de efectuare a unei anchete administrative. În cazul în care autoritatea solicitată consideră că nu este necesară o anchetă administrativă, aceasta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.”

8. La articolul 290, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 290. — (1) Autoritatea solicitată furnizează informațiile prevăzute la art. 288 în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de trei luni de la data primirii cererii. În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să răspundă cererii în termenul stabilit, aceasta notifică autorității solicitante fără întârziere și, în orice caz, dar nu mai mult de trei luni de la primirea cererii, motivele nerespectării termenului și data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns. Acest termen nu poate depăși șase luni de la data primirii cererii.

În cazul în care autoritatea solicitată deține deja informațiile cerute, transmiterea acestora se face în termen de două luni de la data primirii cererii.”

9. La articolul 290, alineatul (5) se abrogă.

10. La articolul 291, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 291. — (1) Autoritatea competentă din România comunică autorității competente a oricărui alt stat membru, prin schimb automat, toate informațiile care sunt disponibile referitoare la rezidenții din respectivul stat membru, cu privire la următoarele categorii specifice de venituri și de capital, astfel cum sunt acestea înțelese în temeiul normelor legale în vigoare:

- a) venituri din muncă;
- b) remunerații plătite administratorilor și altor persoane asimilate acestora;
- c) produse de asigurări de viață neacoperite de alte instrumente juridice ale Uniunii Europene privind schimbul de informații și alte măsuri similare;
- d) pensii;
- e) proprietatea asupra bunurilor imobile și venituri din bunuri imobile;
- f) redevențe.”

11. La articolul 291, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru perioadele impozabile care încep la 1 ianuarie 2024 sau ulterior datei respective, autoritatea competentă din România include în informațiile comunicate, conform alin. (1), numărul de identificare fiscală (NIF) al rezidenților emis de statul membru de rezidență.

(12) Autoritatea competentă din România informează anual Comisia Europeană cu privire la cel puțin două categorii de venituri și de capital prevăzute la alin. (1), în legătură cu care comunică informații referitoare la rezidenții unui alt stat membru.”

12. La articolul 291, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Înainte de 1 ianuarie 2024, autoritatea competentă din România informează Comisia Europeană cu privire la cel puțin patru categorii prevăzute la alin. (1), în legătură cu care comunică, prin schimb automat, autorității competente a oricărui alt stat membru informații referitoare la rezidenții respectivului alt stat membru. Informațiile respective vizează perioade impozabile care încep la 1 ianuarie 2025 sau ulterior datei respective.

(3) Autoritatea competentă din România poate indica autorității competente a oricărui alt stat membru faptul că nu dorește să primească informații referitoare la una sau mai multe dintre categoriile de venituri și de capital prevăzute la alin. (1). În cazul în care autoritatea competentă din România nu informează Comisia Europeană despre oricare dintre categoriile

de venituri și de capital, prevăzute la alin. (1), cu privire la care deține informații disponibile, atunci România poate fi considerată drept stat care nu dorește să primească informații potrivit alin. (1).”

13. La articolul 291¹ alineatul (7), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în ceea ce privește informațiile comunicate în conformitate cu alin. (1), fără întârziere, după emiterea, modificarea sau reînnoirea deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau a acordului prealabil privind prețul de transfer și în termen de trei luni de la sfârșitul semestrului anului calendaristic în care s-a emis, s-a modificat sau s-a reînnoit decizia fiscală anticipată cu aplicare transfrontalieră sau acordul prealabil privind prețul de transfer;”

14. La articolul 291¹ alineatul (8), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) un rezumat al deciziei fiscale anticipate cu aplicare transfrontalieră sau al acordului prealabil privind prețul de transfer, inclusiv o descriere a activităților comerciale sau a tranzacției sau seriei de tranzacții relevante, precum și orice alte informații care ar putea ajuta autoritatea competentă din alt stat membru să evalueze un posibil risc fiscal, fără a conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară politicii publice;”

15. Articolul 291² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Statistici privind schimburile automate

Art. 291². — Autoritatea competentă din România pune la dispoziția Comisiei Europene statistici anuale cu privire la volumul schimburilor automate prevăzute la art. 291 alin. (1) și (4) și la art. 291³ și 291⁵, precum și informații relevante cu privire la costurile și beneficiile administrative și de altă natură legate de schimbul care a avut loc și de orice potențiale modificări, atât pentru administrația fiscală din România, cât și pentru terți.”

16. După articolul 291⁴ se introduce un nou articol, art. 291⁵, cu următorul cuprins:

„Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații raportate de Operatorii de platforme

Art. 291⁵. — (1) Operatorii de platforme cărora le revine obligația de raportare trebuie să îndeplinească procedurile de diligență fiscală și de raportare prevăzute în secțiunile II și III din anexa nr. 5.

(2) În temeiul procedurilor de diligență fiscală și de raportare prevăzute în secțiunile II și III din anexa nr. 5, autoritatea competentă din România comunică, prin intermediul schimbului automat și în termenul prevăzut la alin. (5), autorității competente a statului membru de rezidență al Vânzătorului raportabil, determinat în temeiul subsecțiunii D din secțiunea II a anexei nr. 5, iar în cazul în care Vânzătorul raportabil prestează servicii de închiriere de bunuri imobile, autorității competente a statului membru în care sunt situate bunurile imobile următoarele informații referitoare la fiecare Vânzător raportabil:

a) numele, adresa sediului social, NIF-ul și, dacă este cazul, numărul individual de identificare alocat în temeiul alin. (10) ale Operatorului de platformă care are obligația de raportare, precum și denumirea comercială/denumirile comerciale a(le) Platformei/Platformelor pentru care Operatorul de platformă care are obligația de raportare în cauză raportează informații;

b) prenumele și numele Vânzătorului raportabil care este o persoană fizică și denumirea juridică a Vânzătorului raportabil care este o Entitate;

c) adresa principală;

d) orice NIF al Vânzătorului raportabil, inclusiv fiecare stat membru emitent, sau, în absența unui NIF, locul nașterii Vânzătorului raportabil care este o persoană fizică;

e) numărul de înregistrare în Registrul Comerțului al Vânzătorului raportabil care este o Entitate;

f) numărul de identificare în scopuri de TVA al Vânzătorului raportabil, dacă există;

g) data nașterii Vânzătorului raportabil care este o persoană fizică;

h) Numărul de identificare a contului financiar în care se plătește sau se creditează Contraprestația, în măsura în care acesta este disponibil pentru Operatorul de platformă care are obligația de raportare și dacă autoritatea competentă din statul membru de rezidență al Vânzătorului raportabil, în sensul subsecțiunii D din secțiunea II a anexei nr. 5, nu a informat autoritățile competente din toate celelalte state membre că nu intenționează să utilizeze Numărul de identificare a contului financiar în acest scop;

i) în cazul în care este diferit de numele Vânzătorului raportabil, pe lângă Numărul de identificare a contului financiar, numele titularului contului financiar în care se plătește sau se creditează Contraprestația, în măsura în care Operatorul de platformă căruia îi revine obligația de raportare cunoaște acest nume, precum și orice alte informații de identificare financiară a titularului contului respectiv disponibile pentru Operatorul de platformă care are obligația de raportare;

j) fiecare stat membru de rezidență al Vânzătorului raportabil, determinat în temeiul subsecțiunii D din secțiunea II a anexei nr. 5;

k) Contraprestația totală plătită sau creditată în fiecare trimestru al Perioadei de raportare și numărul de Activități relevante pentru care aceasta a fost plătită sau creditată;

l) orice onorarii, comisioane sau taxe reținute sau percepute de Operatorul de platforme care are obligația de raportare în fiecare trimestru al Perioadei de raportare.

(3) În cazul în care Vânzătorul raportabil prestează servicii de închiriere de bunuri imobile, se comunică următoarele informații suplimentare:

a) adresa fiecărui Bun imobil listat, stabilită pe baza procedurii prevăzute în subsecțiunea E din secțiunea II a anexei nr. 5 și numărul cărții funciare respective sau echivalentul acestuia în temeiul dreptului intern al statului membru în care se află Bunul imobil respectiv, dacă este disponibil;

b) Contraprestația totală plătită sau creditată în fiecare trimestru al Perioadei de raportare și numărul de Activități relevante corespunzător fiecărui Bun imobil listat;

c) dacă este disponibil, numărul de zile pentru care a fost închiriat fiecare Bun imobil listat în timpul Perioadei de raportare și tipul fiecărui Bun imobil listat.

(4) În cazul în care un Operator de platformă care are obligația de raportare comunică informații incorecte sau incomplete, autoritatea competentă din România îi trimite o notificare acestuia pentru a-i furniza toate informațiile necesare astfel încât să își poată îndeplini obligația prevăzută la alin. (2).

(5) Comunicarea în temeiul alin. (2) se efectuează prin intermediul formularului-tip prevăzut la art. 303 alin. (5), în termen de două luni de la încheierea Perioadei de raportare aferente procedurilor de raportare aplicabile Operatorului de platformă care are obligația de raportare. Autoritatea competentă din România comunică primele informații, în temeiul alin. (2), pentru Perioadele de raportare care încep la 1 ianuarie 2023.

(6) În cazul în care un Vânzător nu comunică informațiile prevăzute în secțiunea II din anexa nr. 5 nici după primirea a două atenționări transmise ulterior solicitării inițiale din partea Operatorului de platformă care are obligația de raportare, dar nu înainte de expirarea unui termen de 60 de zile de la solicitarea inițială, Operatorul de platformă care are obligația de raportare închide contul Vânzătorului și nu îi permite acestuia să se înregistreze din nou pe platformă sau reține plata

Contraprestației către Vânzător atât timp cât Vânzătorul nu comunică informațiile solicitate.

(7) Operatorii de platforme care au obligația de raportare trebuie să păstreze evidența măsurilor întreprinse și orice informații pe care s-au bazat pentru efectuarea procedurii de diligență fiscală și a procedurilor de raportare prevăzute în secțiunile II și III din anexa nr. 5. Operatorii de platforme care au obligația de raportare păstrează aceste evidențe pentru o perioadă suficient de lungă și, în orice caz, pentru cel puțin cinci ani, dar nu mai mult de zece ani după încheierea Perioadei de Raportare la care se referă informațiile.

(8) În vederea verificării respectării de către Operatorii de platforme, care au obligația de raportare, a procedurii de diligență fiscală și a procedurilor de raportare prevăzute în secțiunile II și III din anexa nr. 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate efectua verificări și controale în acest sens. Procedurile administrative și de punere în aplicare a prezentului alineat se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(9) Prin ordin al președintelui A.N.A.F. se elaborează proceduri administrative de comunicare ulterioară cu Operatorul de platformă care are obligația de raportare în situațiile în care informațiile raportate sunt incomplete sau incorecte.

(10) Operatorul de platformă care are obligația de raportare, în sensul lit. b) de la pct. 4, subsecțiunea A, secțiunea I din anexa nr. 5, trebuie să se înregistreze la autoritatea competentă din România sau din oricare alt stat membru în vederea respectării procedurilor de diligență fiscală și de raportare prevăzute în secțiunile II și III din anexa nr. 5.

În cazul în care Operatorul de platformă care are obligația de raportare în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5 solicită să se înregistreze la autoritatea competentă din România, aceasta îi alocă un număr individual de identificare și notifică acest număr autorităților competente din toate statele membre prin mijloace electronice.

Un Operator de platformă care are obligația de raportare poate alege să se înregistreze la autoritatea competentă dintr-un singur stat membru.

(11) Autoritatea competentă din România poate să reînregistreze un Operator de platformă care are obligația de raportare a cărui înregistrare a fost revocată în conformitate cu alin. (15) numai dacă acesta furnizează garanții adecvate privind angajamentul său, respectiv declarații pe propria răspundere și garanții financiare, de a respecta cerințele de raportare din Uniunea Europeană, inclusiv orice cerință de raportare neîndeplinită. Procedura de aplicare a prezentului alineat se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(12) În cazul în care Operatorul de platformă care are obligația de raportare alege să se înregistreze în România, conform alin. (10), comunică autorității competente din România următoarele informații:

- a) numele;
- b) adresa poștală;
- c) adresele electronice, inclusiv site-urile web;
- d) orice NIF care i s-a emis Operatorului de platformă care are obligația de raportare;
- e) o declarație cu informații privind identificarea Operatorului de platformă care are obligația de raportare în scopuri de TVA în Uniunea Europeană, în temeiul Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- f) statele membre în care Vânzătorii Raportabili sunt rezidenți în sensul subsecțiunii D, secțiunea II.

(13) După înregistrare, Operatorul de platformă informează autoritatea competentă din România cu privire la orice modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (12).

(14) Dacă un Operator de platformă care are obligația de raportare nu respectă obligația de înregistrare sau dacă înregistrarea sa a fost revocată în conformitate cu alin. (15), autoritatea competentă din România ia măsuri efective,

proporționale și disuasive, fără a aduce atingere art. 336 alin. (1) lit. Ț)—ff) și alin. (2) lit. k¹)—r), pentru a asigura conformarea cu prevederile prezentului articol. Autoritatea competentă din România împreună cu toate celelalte autorități ale statelor membre își coordonează acțiunile menite să asigure conformitatea, inclusiv, în ultimă instanță, să împiedice Operatorul de platformă care are obligația de raportare să își desfășoare activitatea în cadrul Uniunii.

(15) Dacă un Operator de platformă care are obligația de raportare în sensul lit. b) de la pct. 4, subsecțiunea A, secțiunea I din anexa nr. 5, nu respectă obligația de raportare prevăzută în anexa nr. 5 după două atenționări din partea autorității competente din România, fără a aduce atingere art. 336 alin. (1) lit. Ț)—ff) și alin. (2) lit. k¹)—r), aceasta îi revocă înregistrarea efectuată în temeiul alin. (10). Înregistrarea se revocă cel târziu după expirarea unui termen de 90 de zile, dar nu înainte de expirarea unui termen de 30 de zile de la a doua atenționare.

(16) În situația prevăzută la alin. (14) autoritatea competentă din România solicită furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice oprirea accesului la site-ul sau aplicația Operatorului de platformă care are obligația de raportare în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, până când operatorul respectiv se înregistrează în România sau într-un alt stat membru.

(17) Furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice sunt obligați să oprească accesul la site-ul sau aplicația Operatorului de platformă care are obligația de raportare în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, în termen de 24 de ore de la data primirii solicitării prevăzute la alin. (16).

(18) Atunci când Operatorul de platformă pentru care se aplică măsura prevăzută la alin. (16) se înregistrează în România sau în alt stat membru, autoritatea competentă din România notifică furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice pentru a restabili accesul la site-ul sau aplicația Operatorului de platformă în termen de 24 de ore de la notificare.

(19) Autoritatea competentă din România solicită Comisiei Europene să elimine din registrul central un Operator de platformă care are obligația de raportare în următoarele cazuri:

- a) Operatorul de platformă informează autoritatea competentă din România că nu mai desfășoară nicio activitate în calitate de Operator de platformă;
- b) în absența unei notificări în temeiul lit. a), autoritatea competentă din România are motive să creadă că activitatea unui Operator de platformă a încetat;
- c) Operatorul de platformă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5;
- d) autoritatea competentă din România a revocat înregistrarea în temeiul alin. (15).

(20) Autoritatea competentă din România informează de îndată Comisia Europeană cu privire la orice Operator de platformă în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, care își începe activitatea de Operator de platformă fără să se înregistreze în conformitate cu prezenta subsecțiune.

(21) În cazul în care autoritatea competentă din România consideră un Operator de Platformă Exclus, în conformitate cu pct. 3 din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, notifică acest lucru autorităților competente din toate celelalte state membre, inclusiv orice modificări ulterioare.

(22) Autoritatea competentă poate solicita, motivat, Comisiei Europene să stabilească prin intermediul unor acte de punere în aplicare dacă informațiile care trebuie să facă obiectul schimbului automat de informații în temeiul unui acord între autoritatea competentă din România și o jurisdicție din afara

Uniunii, în sensul pct. 7 din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, sunt echivalente cu cele precizate în subsecțiunea B a secțiunii III din anexa nr. 5.

(23) În cazul în care autoritatea competentă din România solicită măsura prevăzută la alin. (22), trimite Comisiei Europene o cerere motivată.

(24) La solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea competentă din România transmite informații suplimentare necesare pentru evaluarea cererii prevăzute la alin. (23).”

17. Articolul 294 se modifică și va avea următorul cuprins: „Sfera de aplicare și condiții

Art. 294. — (1) În scopul realizării schimbului de informații prevăzut la art. 284 alin. (1), autoritatea solicitantă a unui stat membru poate cere autorității solicitate a unui alt stat membru ca, în conformitate cu normele procedurale prevăzute de cea din urmă, funcționarii autorizați de cea dintâi:

a) să fie prezenți în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale statului membru solicitat;

b) să fie prezenți în timpul anchetelor administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat;

c) să participe la anchetele administrative desfășurate de statul membru solicitat prin intermediul mijloacelor de comunicare electronice, după caz.

(2) Autoritatea solicitată răspunde la cererea prevăzută la alin. (1) în termen de 60 de zile de la primirea acesteia pentru a-și da acordul sau a-și comunica refuzul motivat autorității solicitante.

În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate au acces, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale acestor documente.

(3) În cazul în care funcționarii autorității solicitante sunt prezenți în timpul anchetelor administrative sau participă la anchetele administrative prin intermediul mijloacelor de comunicare electronice, aceștia pot să intervieze persoane și să examineze evidențe, sub rezerva normelor procedurale stabilite de autoritatea solicitată. Refuzul unei persoane care face obiectul unei anchete de a respecta măsurile de control luate de funcționarii autorității solicitante este tratat de către autoritatea solicitată drept un refuz împotriva propriilor săi funcționari.

(4) Funcționarii împuterniciți de autoritatea solicitantă prezenți în România potrivit alin. (1) trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.”

18. La articolul 295, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea competentă din România decide dacă dorește să participe la controalele simultane și confirmă autorității competente care a propus controlul simultan acordul său sau îi comunică refuzul său motivat în termen de 60 de zile de la primirea propunerii.”

19. După articolul 295 se introduce un nou articol, art. 295¹, cu următorul cuprins:

„Controale comune

„Art. 295¹. — (1) Autoritatea solicitantă dintr-unul sau mai multe state membre poate cere autorității solicitate din unul sau mai multe state membre să desfășoare un control comun într-un mod coordonat, convenit în prealabil, inclusiv în ceea ce privește regimul lingvistic.

(2) Autoritatea solicitată din România răspunde la cererea de efectuare a controlului comun în termen de 60 de zile de la primirea acesteia. Autoritatea solicitată din România poate respinge o cerere de efectuare a unui control comun din partea unei autorități solicitante dintr-un stat membru din motive justificate.

(3) Atunci când controlul are loc pe teritoriul României, acesta se desfășoară în conformitate cu normele legale în vigoare. În acest caz, autoritatea solicitată din România desemnează un reprezentant însărcinat cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control.

(4) Drepturile și obligațiile funcționarilor desemnați de statele membre care participă la controlul comun desfășurat pe teritoriul României se stabilesc în conformitate cu normele legale în vigoare, fără a depăși sfera competențelor care le sunt conferite în temeiul legislației propriului stat membru.

(5) Drepturile și obligațiile funcționarilor, desemnați de autoritatea competentă din România, care participă la un control comun desfășurat pe teritoriul altui stat membru sunt cele prevăzute de dreptul intern al statului membru respectiv, cu condiția ca aceștia să nu exercite nicio competență care ar depăși sfera competențelor care le sunt conferite în temeiul normelor legale în vigoare din România.

(6) Fără a aduce atingere alin. (1)—(5), atunci când controlul comun se desfășoară pe teritoriul României:

a) funcționarii desemnați de alte state membre care participă la activitățile controlului comun pot intervieva persoane și examina evidențe împreună cu funcționarii publici ai autorității solicitate din România, cu respectarea normelor legale în vigoare;

b) probele colectate în timpul activităților controlului comun sunt evaluate în conformitate cu normele legale în vigoare, inclusiv în ceea ce privește admisibilitatea lor, precum și în ceea ce privește eventuale proceduri privind plângeri, reexaminări sau căi de atac; și

c) persoana sau persoanele care fac obiectul unui control comun sau care sunt afectate de acesta beneficiază de aceleași drepturi și au aceleași obligații ca în cazul unui control la care ar participa numai funcționarii publici din România, inclusiv în cursul unor eventuale proceduri privind plângeri, reexaminări sau căi de atac.

(7) Atunci când autoritatea competentă din România și autoritatea competentă din unul sau mai multe state membre desfășoară un control comun, acestea convin asupra faptelor și circumstanțelor relevante și ajung la un acord privind situația fiscală a persoanei sau a persoanelor controlate pe baza rezultatelor controlului comun. Constatările controlului comun sunt incluse într-un raport final.

(8) Aspectele asupra cărora autoritățile competente convin sunt reflectate în raportul final și sunt luate în considerare în cadrul instrumentelor relevante emise de autoritatea competentă din România.

(9) Sub rezerva alin. (7) și (8), acțiunile întreprinse în urma unui control comun, de autoritatea competentă din România sau de către funcționarii desemnați să participe la controlul comun, precum și orice alte proceduri, cum ar fi o decizie a autorității fiscale, o procedură privind o cale de atac sau soluționarea aferentă, se desfășoară conform normelor legale în vigoare.

(10) Persoana sau persoanele supuse unui control comun sunt informate de autoritatea competentă din România cu privire la rezultatul controlului comun, primind inclusiv o copie a raportului final, în termen de 60 de zile de la data emiterii raportului final.”

20. La articolul 299, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 299. — (1) Informațiile comunicate între România și alte state membre potrivit prezentului capitol intră sub incidența secretului profesional și se bucură de protecția conferită informațiilor de acest tip în temeiul legislației din România. Astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea, administrarea și aplicarea legislației din România referitoare la taxele și impozitele prevăzute la art. 285, la TVA și la alte impozite

indirecte. Aceste informații pot fi utilizate, de asemenea, pentru stabilirea și recuperarea altor taxe și impozite prevăzute la art. 311 sau pentru stabilirea și recuperarea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială. De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare și administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor și dispozițiilor generale care reglementează drepturile făptuitorului, suspectului sau inculpatului ori contravenientului, precum și ale martorilor în cadrul acestor proceduri.”

21. La articolul 299, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Autoritatea competentă din România poate comunica autorităților competente din toate celelalte state membre o listă cu scopurile pentru care se pot utiliza informațiile și documentele, în afară de cele prevăzute la alin. (1), în conformitate cu legislația din România. Autoritatea competentă din orice alt stat membru poate utiliza informațiile transmise de autoritatea competentă din România pentru oricare dintre aceste scopuri, fără a mai fi necesară permisiunea prevăzută la alin. (2).

(2²) Atunci când autoritatea competentă din România primește informații și documente, aceasta le poate utiliza fără permisiunea prevăzută la alin. (2) pentru oricare dintre scopurile enumerate într-o listă comunicată de către statul membru care transmite informațiile.”

22. La articolul 303, alineatele (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Formularul-tip prevăzut la alin. (1) include cel puțin următoarele informații care trebuie furnizate de către autoritatea solicitantă:

a) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei și, în cazul cererilor referitoare la grupuri, astfel cum sunt prevăzute la art. 288¹ alin. (3), o descriere detaliată a grupului;

b) scopul fiscal pentru care se solicită informația.

(4) Informațiile comunicate în mod spontan și confirmarea primirii acestora, prevăzute la art. 292 și, respectiv, la art. 293, cererile de notificări administrative prevăzute la art. 296, rezultatul utilizării informațiilor prevăzut la art. 297 și comunicările prevăzute la art. 299 alin. (2) și (3) și la art. 307 alin. (2), se transmit prin intermediul formularelor-tip adoptate de Comisia Europeană, potrivit procedurii prevăzute la art. 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(5) Schimbul automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291 și 291⁵ se efectuează utilizând un format electronic standardizat elaborat pentru facilitarea unui astfel de schimb automat de informații, adoptat de Comisia Europeană în conformitate cu procedura prevăzută la art. 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

23. La articolul 304, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Autoritatea competentă din România are acces la interfața centrală securizată dezvoltată de Comisia Europeană în temeiul art. 21 alin. (7) din Directiva 2011/16/UE.”

24. La articolul 306, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Autoritatea competentă din România transmite datele statistice prevăzute în lista elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 23 alin. (4) din Directiva 2011/16/UE.”

25. Articolul 308 se modifică și va avea următorul cuprins: „ Protecția datelor

Art. 308. — (1) Orice schimb de informații efectuat în temeiul prezentului capitol se realizează cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din

27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare. Cu toate acestea, în scopul aplicării corecte a prezentului capitol, operatorii de date din România prevăzuți la alin. (2) restrâng domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute la art. 13, la art. 14 alin. (1) și la art. 15 din Regulamentul (UE) 2016/679 în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. (e) din regulamentul respectiv.

(2) Instituțiile financiare raportoare, intermediarii, Operatorii de platforme care au obligația de raportare și autoritățile competente din România sunt considerați operatori de date atunci când, acționând individual sau în comun, stabilesc scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul Regulamentului (UE) 2016/679.

(3) Prin excepție de la alin. (1), fiecare Instituție financiară raportoare, intermediar sau, după caz, Operator de platformă care are obligația de raportare trebuie să:

a) informeze fiecare persoană vizată că informațiile care o privesc vor fi colectate și transferate în conformitate cu prezentul capitol; și

b) comunice fiecărei persoane vizate toate informațiile pe care aceasta are dreptul să le primească de la operatorul de date, în timp util, astfel încât persoana respectivă să aibă suficient timp să își exercite drepturile în materie de protecție a datelor și, în orice caz, înainte de raportarea informațiilor.

(4) Fără a aduce atingere alin. (3) lit. b), Operatorii de platforme care au obligația de raportare trebuie să informeze Vânzătorii raportabili în legătură cu Contraprestația raportată.

(5) În cazul în care în România are loc o încălcare a securității datelor, autoritatea competentă din România raportează fără întârziere Comisiei Europene încălcarea securității datelor și eventuale măsuri de remediere ulterioare.

(6) În cazul în care în România are loc o încălcare a securității datelor, autoritățile competente din România investighează, opresc și remediază încălcarea securității datelor și solicită Comisiei Europene, printr-o cerere scrisă, suspendarea accesului la platforma comună bazată pe rețeaua comună de telecomunicații (CCN) în sensul prezentului capitol, dacă încălcarea securității datelor nu poate fi oprită imediat și în mod corespunzător.

Autoritatea competentă din România raportează Comisiei Europene remedierea încălcării securității datelor pentru ca aceasta să îi poată restabili accesul la CCN.

(7) Autoritatea competentă din România poate suspenda schimbul de informații către statul/statele membru/membre al/ale Uniunii Europene în care a avut loc încălcarea securității datelor, notificând în scris Comisia Europeană și statul/statele membru/membre al/ale Uniunii Europene în cauză. O astfel de suspendare are efect imediat.

Autoritatea competentă din România poate solicita Comisiei Europene să verifice în comun dacă încălcarea securității datelor a fost remediată cu succes de către statul în care a avut loc încălcarea securității datelor.

(8) Autoritatea competentă din România împreună cu autoritățile competente din celelalte state membre, asistate de Comisia Europeană, convin asupra modalităților practice necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, inclusiv asupra unor proceduri de gestionare a încălcărilor securității datelor care sunt aliniate la bunele practici recunoscute la nivel internațional, și, după caz, asupra unui acord comun între operatori de date, a unui acord între operatorul de date și persoana împuternicită de operator sau a unor modele ale acestora.”

26. La articolul 336 alineatul (1), litera Ț) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Ț) raportarea cu întârziere sau raportarea incorectă ori incompletă de către instituțiile financiare raportoare a informațiilor prevăzute la art. 62 alin. (1)—(3) și art. 291 alin. (4);”.

27. La articolul 336 alineatul (1), după litera Ț³) se introduce o nouă literă, lit. Ț⁴), cu următorul cuprins:

„Ț⁴) neraportarea de către instituțiile financiare raportoare a informațiilor prevăzute la art. 62 alin. (1)—(3) și art. 291 alin. (4);”.

28. La articolul 336 alineatul (1), după litera x) se introduc unsprezece noi litere, lit. y), z) și aa)—ii), cu următorul cuprins:

„y) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea incorectă ori incompletă de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare, în sensul pct. 4 lit. a) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, a informațiilor prevăzute la art. 291⁵;

z) neraportarea de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare, în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, a informațiilor prevăzute la art. 291⁵;

aa) raportarea cu întârziere sau raportarea incorectă ori incompletă de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare, în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, a informațiilor prevăzute la art. 291⁵;

bb) nerespectarea de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare a procedurilor de diligență fiscală și a procedurilor de raportare prevăzute în secțiunile II și III din anexa nr. 5;

cc) nerespectarea de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare, în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, a obligației de înregistrare prevăzute la art. 291⁵ alin. (10);

dd) nerespectarea de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare a obligației prevăzute la art. 291⁵ alin. (6);

ee) nerespectarea de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare a obligației prevăzute la art. 291⁵ alin. (7);

ff) nerespectarea de către Operatorii de platformă care au obligația de raportare, în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5, a obligației prevăzute la art. 291⁵ alin. (13);

gg) nerespectarea de către furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice a obligațiilor prevăzute la art. 291⁵ alin. (17) și (18);

hh) împiedicarea, prin orice mijloace, de către instituțiile financiare raportoare și Operatorii de platforme a verificărilor și controalelor prevăzute la art. 62 alin. (5) și art. 291⁵ alin. (8);

ii) raportarea de către instituțiile financiare raportoare a altor conturi decât cele prevăzute la subsecțiunea D a secțiunii VIII din anexa nr. 1 și cele din Acordul FATCA.”

29. La articolul 336 alineatul (2), litera k³) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k³) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. Ț²), Ț³) și Ț⁴);”.

30. La articolul 336 alineatul (2), litera k⁴) se abrogă.

31. La articolul 336 alineatul (2), după litera o) se introduc cinci noi litere, lit. p)—ș), cu următorul cuprins:

„p) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. y), aa), bb) și dd)—hh);

q) cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei și revocarea înregistrării Operatorului de platformă care are obligația de raportare în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. z);

r) cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. cc);

s) în situația în care, în termen de 30 de zile de la ultima sancționare a faptei prevăzute la alin. (1) lit. cc), Operatorul de platformă care are obligația de raportare nu se înregistrează potrivit art. 291⁵ alin. (10), cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei și oprirea accesului la site-ul sau aplicația acestuia;

ș) cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei pentru fiecare cont raportat, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. ii).”

32. După anexa nr. 4 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 5, al cărei cuprins este prevăzut în anexa la prezenta ordonanță.

Art. II. — Cererile de inițiere a procedurii amiabile depuse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se soluționează în conformitate cu prevederile în vigoare la data depunerii cererii pentru inițierea procedurii amiabile.

Art. III. — Ordinele președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzute la art. 291⁵ alin. (8), (9) și (11) și în cadrul secțiunii IV din anexa nr. 5 la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se aprobă în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. IV. — Ordinul ministrului finanțelor prevăzut la pct. 3 lit. b) din subsecțiunea C a secțiunii II din anexa nr. 5 la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se aprobă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. V. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe Operatorii de platformă care au obligația de raportare în sensul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I din anexa nr. 5 la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, trebuie să se înregistreze potrivit art. 291⁵ alin. (10).

Art. VI. — Prevederile art. I pct. 26—29 și 31 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe.

★

Prezenta ordonanță transpune prevederile Directivei (UE) 2021/514 a Consiliului din 22 martie 2021 de modificare a Directivei 2011/16/UE privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 104/1 din 25 martie 2021.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Traian Laurențiu Hristea,
secretar de stat

PROCEDURĂ de diligență fiscală, procedură de raportare și alte norme pentru Operatorii de platforme

Prezenta anexă stabilește procedura de diligență fiscală, procedura de raportare și alte norme care trebuie să fie aplicate de către Operatorii de platforme care au obligația de raportare pentru a permite autorității competente din România să comunice, prin schimb automat, informațiile prevăzute la art. 291⁵ alin. (2) și (3).

Prezenta anexă stabilește, de asemenea, normele și procedurile administrative care trebuie să fie în vigoare în România pentru a asigura atât punerea în aplicare efectivă, cât și respectarea procedurii de diligență fiscală și a procedurii de raportare prezentate în continuare.

SECȚIUNEA I

Definițiile termenilor

Următorii termeni au sensul definit în dispozițiile următoare:

A. Operatori de platforme care au obligația de raportare

1. *Platformă* înseamnă orice software, inclusiv un site web sau o parte a unui site web, și aplicații, inclusiv aplicații mobile, care sunt accesibile utilizatorilor și care permit Vânzătorilor să fie conectați cu alți utilizatori în scopul realizării unei Activități Relevante, în mod direct sau indirect, pentru acești utilizatori. Termenul include, de asemenea, orice aranjament pentru colectarea și plata unei Contraprestații pentru realizarea Activității Relevante.

Termenul Platformă nu include software care, fără nicio intervenție suplimentară în cadrul realizării unei Activități Relevante, permite exclusiv oricare dintre următoarele:

- a) procesarea plăților în legătură cu Activitatea Relevantă;
- b) listarea sau promovarea de către utilizatori a unei Activități Relevante;
- c) redirectionarea sau transferarea utilizatorilor către o Platformă.

2. *Operator de platformă* înseamnă o Entitate care pune la dispoziția Vânzătorilor, în temeiul unor contracte, o întreagă Platformă sau o parte a acesteia.

3. *Operator de Platformă Exclus* înseamnă un Operator de platformă care a demonstrat în prealabil și anual într-un mod convingător autorității competente din România, căreia Operatorul de platformă ar fi trebuit în mod normal să îi raporteze informații în conformitate cu normele prevăzute la pct. 1—3 ale subsecțiunii A din secțiunea III, că întregul model de afaceri al Platformei respective este de așa natură încât nu deține Vânzători Raportabili.

4. *Operator de platformă care are obligația de raportare* înseamnă orice Operator de platformă, altul decât un Operator de Platformă Exclus, care se află în oricare dintre situațiile următoare:

a) are reședință fiscală în România sau într-un alt stat membru sau, atunci când respectivul Operator de platformă nu are reședință fiscală în România și nici într-un alt stat membru, dar îndeplinește oricare dintre condițiile următoare:

- (i) este constituit în temeiul legislației din România sau dintr-un alt stat membru;
- (ii) are sediul conducerii, inclusiv sediul conducerii efective, în România sau într-un alt stat membru;
- (iii) are un sediu permanent în România sau într-un alt stat membru și nu este un Operator de platformă Calificat din afara Uniunii;

b) nu are reședință fiscală, nu este constituit sau administrat în România sau în oricare alt stat membru și nici nu are sediu permanent în România sau în oricare alt stat membru, dar facilitează realizarea unei Activități Relevante de către Vânzători Raportabili sau a unei Activități Relevante care implică închirierea unui bun imobil situat în România sau într-un alt stat membru și nu este un Operator de Platformă Calificat din afara Uniunii.

5. *Operator de Platformă Calificat din afara Uniunii* înseamnă un Operator de platformă în cazul căruia toate Activitățile Relevante pe care le facilitează sunt și Activități Relevante Calificate și care are reședință fiscală într-o Jurisdicție Calificată din afara Uniunii sau, atunci când respectivul Operator de platformă nu are reședință fiscală într-o Jurisdicție Calificată din afara Uniunii, dar îndeplinește oricare dintre condițiile următoare:

- a) este constituit în temeiul legislației unei Jurisdicții Calificate din afara Uniunii; sau
- b) are sediul conducerii, inclusiv sediul conducerii efective, într-o Jurisdicție Calificată din afara Uniunii.

6. *Jurisdicție Calificată din afara Uniunii* înseamnă o jurisdicție din afara Uniunii care a încheiat un Acord Efectiv privind Stabilirea Autorității Competente cu autoritățile competente din toate statele membre care sunt identificate drept jurisdicții raportabile pe o listă publicată de jurisdicția din afara Uniunii.

7. *Acord Efectiv privind Stabilirea Autorității Competente* înseamnă un acord între autoritatea competentă din România și o jurisdicție din afara Uniunii care impune schimbul automat de informații echivalente cu cele specificate la subsecțiunea B a secțiunii III din prezenta anexă, astfel cum este confirmat printr-un act de punere în aplicare în conformitate cu art. 291⁵ alin. (22).

8. *Activitate Relevantă* înseamnă o activitate realizată în schimbul unei Contraprestații și constă în oricare dintre următoarele:

- a) închirierea de bunuri imobile, inclusiv rezidențiale și comerciale, precum și de orice alte bunuri imobile și spații de parcare;
- b) un Serviciu Personal;
- c) vânzarea de Bunuri;
- d) închirierea oricărui mijloc de transport.

Termenul *Activitate Relevantă* nu include o activitate realizată de un Vânzător care acționează în calitate de angajat al Operatorului de platformă sau de o Entitate afiliată Operatorului de platformă.

9. *Activități Relevante Calificate* înseamnă orice Activitate Relevantă care face obiectul schimbului automat în temeiul unui Acord Efectiv privind Stabilirea Autorității Competente.

10. *Contraprestație* înseamnă orice formă de compensație, după scăderea tuturor onorariilor, comisioanelor sau taxelor reținute sau percepute de Operatorul de platformă care are obligația de raportare, care este plătită sau creditată în contul unui Vânzător în legătură cu Activitatea Relevantă și a cărei valoare este cunoscută sau ar putea fi, în mod rezonabil, cunoscută de Operatorul de platformă.

11. *Serviciu Personal* înseamnă un serviciu care implică o muncă pe bază de intervale de timp sau sarcini, prestată de una sau mai multe persoane care acționează fie independent, fie în numele unei Entități, și realizată la cererea unui utilizator, fie online, fie în mod fizic, offline, după ce a fost facilitată prin intermediul unei Platforme.

B. Vânzători Raportabili

1. *Vânzător* înseamnă un utilizator al unei Platforme, care poate fi o persoană fizică sau o Entitate, și care este înregistrat pe Platformă în orice moment din Perioada de raportare și realizează o Activitate Relevantă.

2. *Vânzător Activ* înseamnă orice Vânzător care prestează o Activitate Relevantă în timpul Perioadei de raportare sau căruia i se plătește sau i se creditează o Contraprestație în legătură cu o Activitate Relevantă în timpul Perioadei de raportare.

3. *Vânzător Raportabil* înseamnă orice Vânzător Activ, cu excepția Vânzătorilor Excluzi, care este rezident în România sau

într-un alt stat membru sau care a oferit spre închiriere un bun imobil situat în România sau într-un alt stat membru.

4. **Vânzător Exclus** înseamnă orice Vânzător:

a) care este o Entitate Guvernamentală;

b) care este o Entitate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață reglementată sau o Entitate afiliată unei Entități ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață reglementată;

c) care este o Entitate pentru care Operatorul de platformă a facilitat peste 2.000 de Activități Relevante prin închirierea de bunuri imobile în legătură cu un Bun Imobil Listat în cursul Perioadei de raportare; sau

d) pentru care Operatorul de platformă a facilitat mai puțin de 30 de Activități Relevante prin vânzarea de Bunuri și pentru care valoarea totală a Contraprestației plătite sau creditate nu a depășit echivalentul în lei a 2.000 de euro în cursul Perioadei de raportare.

C. Alte definiții

1. **Entitate** înseamnă o persoană juridică sau o construcție juridică, de exemplu o companie, un parteneriat, o fiducie sau o fundație. O Entitate este o Entitate afiliată a unei alte Entități dacă oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte sau cele două Entități se află sub control comun. În acest sens, noțiunea de control include deținerea directă sau indirectă a peste 50% din voturi și din valoarea unei Entități. În cazul participației indirecte, îndeplinirea cerinței privind deținerea a peste 50% din dreptul de proprietate asupra capitalului celeilalte Entități se stabilește prin înmulțirea ratelor de participație pe nivelurile succesive. Se consideră că o persoană care deține mai mult de 50% din drepturile de vot deține 100% din drepturile de vot.

2. **Entitate Guvernamentală** înseamnă Guvernul României, al unui stat membru sau al unei alte jurisdicții, orice unitate administrativ-teritorială, subdiviziune administrativ-teritorială sau subdiviziune politică a României, a unui stat membru sau a unei alte jurisdicții (care include un stat, o provincie, un județ sau o localitate) sau orice organism sau agenție deținut/ă integral de România sau de un stat membru sau de o altă jurisdicție ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-menționate (fiecare reprezentând o «Entitate Guvernamentală»).

3. **NIF** înseamnă Număr de Identificare Fiscală, emis de România sau de un stat membru, sau echivalentul său funcțional dacă nu există un Număr de Identificare Fiscală.

4. **Număr TVA** înseamnă numărul unic care identifică o persoană impozabilă sau o entitate juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA.

5. **Adresă Principală** înseamnă adresa la care se află reședința principală a Vânzătorului care este o persoană fizică, respectiv adresa la care se află sediul social al Vânzătorului care este o Entitate.

6. **Perioadă de raportare** înseamnă anul calendaristic pentru care se face raportarea în temeiul secțiunii III.

7. **Bun Imobil Listat** înseamnă toate unitățile bunului imobil situate la aceeași adresă fizică, deținute de același proprietar și oferite spre închiriere pe o Platformă de către același Vânzător.

8. **Număr de Identificare a Contului Financiar** înseamnă numărul sau referința unic/ă de identificare a contului bancar sau a unui alt cont de servicii de plată similar în care este plătită sau creditată Contraprestația, de care dispune Operatorul de platformă.

9. **Bunuri** înseamnă orice bun corporal.

SECȚIUNEA II

Procedura de diligență fiscală

În scopul identificării Vânzătorilor Raportabili se aplică procedura descrisă în continuare.

A. Vânzători care nu fac obiectul examinării

Pentru a determina dacă un Vânzător care este o Entitate se califică drept Vânzător Exclus în sensul descris la pct. 4 lit. a) și b) din subsecțiunea B din secțiunea I, un Operator de platformă care are obligația de raportare poate utiliza informațiile

disponibile în mod public sau o confirmare din partea Vânzătorului care este o Entitate.

Pentru a determina dacă un Vânzător se califică drept Vânzător Exclus în sensul descris la pct. 4 lit. c) și d) din subsecțiunea B din secțiunea I, un Operator de platformă care are obligația de raportare poate utiliza evidențele aflate la dispoziția sa.

B. Colectarea informațiilor despre Vânzător

1. Operatorul de platformă care are obligația de raportare colectează toate informațiile următoare pentru fiecare Vânzător care este o persoană fizică și care nu este Vânzător Exclus:

a) prenumele și numele;

b) Adresa Principală;

c) orice NIF emis Vânzătorului respectiv, inclusiv fiecare stat membru emitent, și, în absența unui NIF, locul nașterii Vânzătorului respectiv;

d) numărul TVA al Vânzătorului respectiv, dacă există;

e) data nașterii.

2. Operatorul de platformă care are obligația de raportare colectează toate informațiile următoare pentru fiecare Vânzător care este o Entitate și care nu este Vânzător Exclus:

a) denumirea juridică;

b) Adresa Principală;

c) orice NIF emis Vânzătorului respectiv, inclusiv fiecare stat membru emitent;

d) numărul TVA al Vânzătorului respectiv, dacă există;

e) numărul de înregistrare în Registrul Comerțului;

f) existența oricărui sediu permanent prin care se realizează Activități Relevante în România sau în oricare alt stat membru, dacă informația este disponibilă, indicând fiecare stat membru în care este situat un astfel de sediu permanent.

3. Prin excepție de la pct. 1 și 2, Operatorul de platformă care are obligația de raportare nu este obligat să colecteze informațiile prevăzute la pct. 1 lit. b)—e) și pct. 2 lit. b)—f) în cazul în care se bazează pe confirmarea directă a identității și a rezidenței Vânzătorului prin intermediul unui serviciu de identificare pus la dispoziție de un stat membru sau de Uniunea Europeană pentru a stabili identitatea și rezidența fiscală a Vânzătorului.

4. Prin excepție de la pct. 1 lit. c) și pct. 2 lit. c) și e), Operatorul de platformă care are obligația de raportare nu este obligat să colecteze NIF-ul sau, după caz, numărul de înregistrare în Registrul Comerțului în niciuna dintre situațiile următoare:

a) statul membru de rezidență al Vânzătorului nu îi emite acestuia un NIF sau un număr de înregistrare în Registrul Comerțului;

b) statul membru de rezidență al Vânzătorului nu impune colectarea NIF-ului emis Vânzătorului.

C. Verificarea informațiilor despre Vânzător

1. Operatorul de platformă care are obligația de raportare stabilește dacă informațiile colectate în temeiul subsecțiunii A, al pct. 2 lit. a)—e) din subsecțiunea B și al subsecțiunii E sunt corecte, utilizând toate informațiile și documentele de care dispune în evidențele sale, precum și orice interfață electronică pusă la dispoziție gratuit de un stat membru sau de Uniunea Europeană pentru a verifica valabilitatea NIF-ului și/sau a numărului TVA.

2. Prin excepție de la pct. 1, în vederea îndeplinirii procedurii de diligență fiscală în temeiul pct. 2 din subsecțiunea F, Operatorul de platformă care are obligația de raportare poate stabili dacă informațiile colectate în temeiul subsecțiunii A, al pct. 1 și pct. 2 lit. a)—e) din subsecțiunea B și în temeiul subsecțiunii E sunt corecte, utilizând informațiile și documentele de care dispune în evidențele sale electronice.

3. În aplicarea pct. 3 lit. b) de la subsecțiunea F și prin excepție de la pct. 1 și 2 din subsecțiunea C, în cazurile în care Operatorul de platformă care are obligația de raportare are motive să considere că oricare dintre informațiile descrise la subsecțiunile B sau E pot fi inexacte în temeiul informațiilor

furnizate de către autoritatea competentă din România sau de către autoritatea competentă a unui stat membru într-o cerere privind un anumit Vânzător, Operatorul de platformă care are obligația de raportare solicită Vânzătorului să corecteze informațiile despre care s-a constatat că sunt incorecte și să furnizeze documente justificative, date sau informații, provenite dintr-o sursă independentă, cum ar fi:

a) un document de identificare valabil, emis de o autoritate publică din România sau din alt stat membru;

b) un certificat de rezidență fiscală, aprobat prin ordin al ministrului finanțelor.

D. Determinarea statului/lor membru/e al/ale Uniunii Europene de rezidență al/e Vânzătorului în sensul art. 2915 din lege și al prezentei anexe

1. Un Operator de platformă care are obligația de raportare consideră că un Vânzător este rezident în România sau într-un stat membru dacă Adresa Principală a Vânzătorului se află în România sau în statul membru respectiv.

2. În cazul în care Adresa principală a Vânzătorului se află într-un alt stat membru, un Operator de platformă care are obligația de raportare consideră că Vânzătorul este rezident și în România în cazul în care NIF-ul i-a fost emis în România în conformitate cu normele legale în vigoare.

Un Operator de platformă care are obligația de raportare consideră că Vânzătorul are rezidența și în statul membru de emiter a NIF-ului dacă statul emitent este diferit de statul membru în care se află Adresa Principală a Vânzătorului.

3. În cazul în care Vânzătorul a furnizat informații cu privire la existența unui sediu permanent în România sau într-un alt stat membru, în conformitate cu pct. 2 lit. f) de la subsecțiunea B, un Operator de platformă care are obligația de raportare consideră că un Vânzător este rezident și în România sau în statul membru respectiv, astfel cum a precizat Vânzătorul.

4. Prin excepție de la pct. 1 D, un Operator de platformă care are obligația de raportare consideră că un Vânzător este rezident în fiecare stat membru confirmat de un serviciu de identificare electronică pus la dispoziție de un stat membru sau de Uniunea Europeană în temeiul pct. 3 din subsecțiunea B.

E. Colectarea informațiilor privind bunul imobil închiriat

1. Dacă un Vânzător desfășoară o Activitate Relevantă care implică închirierea de bunuri imobile situate în România sau într-un alt stat membru, Operatorul de platformă care are obligația de raportare colectează adresa fiecărui Bun Imobil Listat și, dacă a fost emis, numărul cărții funciare respective sau echivalentul acestuia prevăzut de normele legale în vigoare din România sau de dreptul intern al statului membru în care se află.

2. Dacă un Operator de platformă care are obligația de raportare a facilitat peste 2.000 de Activități Relevante prin închirierea unui Bun Imobil Listat pentru același Vânzător care este o Entitate, Operatorul de platformă care are obligația de raportare colectează documente justificative, date sau informații conform cărora Bunul Imobil Listat este deținut de același proprietar.

F. Termenele de finalizare și de valabilitate ale procedurii de diligență fiscală

1. Un Operator de platformă care are obligația de raportare finalizează procedura de diligență fiscală prevăzută la subsecțiunile A-E până la data de 31 decembrie a Perioadei de Raportare.

2. Prin excepție de la pct. 1 din subsecțiunea F, pentru Vânzătorii care sunt înregistrați deja pe Platformă la 1 ianuarie 2023 sau de la data la care o Entitate devine Operator de platformă care are obligația de raportare, procedura de diligență fiscală prevăzută la subsecțiunile A—E trebuie să fie finalizată până la data de 31 decembrie a celei de a doua Perioade de Raportare de către Operatorul de platformă care are obligația de raportare.

3. Prin excepție de la pct. 1, un Operator de platformă care are obligația de raportare poate utiliza procedura de diligență

fiscală efectuată în legătură cu Perioadele de Raportare anterioare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) informațiile despre Vânzător solicitate la pct. 1 și 2 din subsecțiunea B au fost fie colectate și verificate, fie confirmate în ultimele 36 de luni; și

b) Operatorul de platformă care are obligația de raportare nu are motive să considere că informațiile colectate în temeiul subsecțiunilor A, B și E sunt sau au devenit incorecte sau nu mai sunt de încredere.

G. Aplicarea procedurii de diligență fiscală numai Vânzătorilor Activi

Un Operator de platformă care are obligația de raportare poate alege să efectueze procedura de diligență fiscală în temeiul subsecțiunilor A—F numai în ceea ce privește Vânzătorii Activi.

H. Îndeplinirea procedurii de diligență fiscală de către terți

1. Un Operator de platformă care are obligația de raportare poate încredința unui prestator de servicii terț îndeplinirea procedurii de diligență fiscală prevăzute în prezenta secțiune, însă aceste obligații rămân în responsabilitatea Operatorului de platformă care are obligația de raportare.

2. Dacă un Operator de platformă efectuează procedura de diligență fiscală pentru un Operator de platformă care are obligația de raportare în ceea ce privește aceeași Platformă în temeiul pct. 1, Operatorul de platformă în cauză efectuează procedura de diligență fiscală în temeiul normelor prevăzute în prezenta secțiune. Obligațiile privind procedura de diligență fiscală rămân în responsabilitatea Operatorului de platformă care are obligația de raportare.

SECȚIUNEA III

Proceduri de raportare

A. Calendarul și modalitatea de raportare

1. Un Operator de platformă care are obligația de raportare în temeiul pct. 4 lit. a) din subsecțiunea A a secțiunii I raportează autorității competente din România informațiile prevăzute la subsecțiunea B în ceea ce privește Perioada de Raportare. Informațiile prevăzute la subsecțiunea B trebuie raportate cel târziu până la data de 31 ianuarie a anului următor anului calendaristic în care Vânzătorul este identificat ca Vânzător Raportabil.

Dacă există mai mulți Operatori de platforme care au obligația de raportare, oricare dintre respectivii Operatori de platforme care au obligația de raportare este exonerat de obligația de a raporta informațiile către autoritatea competentă din România dacă deține dovezi, în conformitate cu normele legale în vigoare, că aceleași informații au fost raportate de un alt Operator de platformă care are obligația de raportare.

2. Dacă un Operator de platformă care are obligația de raportare în temeiul pct. 4 lit. a) din subsecțiunea A a secțiunii I îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la această dispoziție în mai multe state membre, atunci alege unul dintre respectivele state membre în care să îndeplinească procedurile de raportare stabilite în prezenta secțiune. Acest Operator de platformă care are obligația de raportare raportează informațiile prevăzute la subsecțiunea B, în ceea ce privește Perioada de Raportare, autorității competente din statul membru ales, astfel cum este determinat acesta în conformitate cu secțiunea IV, până la data de 31 ianuarie a anului următor anului calendaristic în care Vânzătorul este identificat ca Vânzător Raportabil. Dacă există mai mulți Operatori de platforme care au obligația de raportare, oricare dintre respectivii Operatori de platforme care au obligația de raportare este exonerat de obligația de a raporta informațiile către autoritatea competentă din România dacă deține dovezi, în conformitate cu normele legale în vigoare, că aceleași informații au fost raportate de un alt Operator de platformă care are obligația de raportare într-un alt stat membru.

3. Un Operator de platformă care are obligația de raportare în temeiul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I raportează informațiile prevăzute la subsecțiunea B în ceea ce

privește Perioada de Raportare autorității competente din România, atunci când România este statul de înregistrare, conform art. 291⁵ alin. (10), până la data de 31 ianuarie a anului următor anului calendaristic în care Vânzătorul este identificat ca Vânzător Raportabil.

4. Prin excepție de la pct. 3, un Operator de platformă care are obligația de raportare în temeiul pct. 4 lit. b) din subsecțiunea A a secțiunii I nu este obligat să furnizeze informațiile prevăzute la subsecțiunea B în ceea ce privește Activitățile Relevante Calificate, care fac obiectul unui Acord Efectiv privind Stabilirea Autorității Competente care prevede deja schimbul automat de informații echivalente cu România cu privire la Vânzătorii Raportabili rezidenți în România.

5. Un Operator de platformă care are obligația de raportare comunică, de asemenea, informațiile prevăzute la pct. 2 și 3 din subsecțiunea B Vânzătorului Raportabil vizat de respectivele informații, cel târziu până la data de 31 ianuarie a anului următor anului calendaristic în care Vânzătorul este identificat ca Vânzător Raportabil.

6. Informațiile privind Contraprestația plătită sau creditată într-o monedă fiduciară se raportează în moneda în care s-a plătit sau creditat Contraprestația în cauză. În cazul în care Contraprestația a fost plătită sau creditată în altă formă decât în monedă fiduciară, Contraprestația în cauză este raportată în echivalentul în lei, convertită sau echivalată după o metodă determinată în mod consecvent de Operatorul de platformă care are obligația de raportare.

7. Informațiile despre Contraprestație și alte sume se raportează în ceea ce privește trimestrul din Perioada de Raportare în care a fost plătită sau creditată Contraprestația.

B. Informațiile care urmează a fi raportate

Fiecare Operator de platformă care are obligația de raportare raportează autorității competente din România următoarele informații:

1. Numele, adresa sediului social, NIF-ul și, dacă este cazul, numărul individual de identificare alocat în temeiul art. 291⁵ alin. (10) ale Operatorului de platformă care are obligația de raportare, precum și denumirea comercială/denumirile comerciale a/le Platformei/Platformelor pentru care Operatorul de platformă care are obligația de raportare raportează informațiile.

2. Pentru fiecare Vânzător Raportabil care a realizat Activitatea Relevantă, alta decât închirierea de bunuri imobile:

a) informațiile care trebuie colectate în temeiul subsecțiunii B din secțiunea II;

b) Numărul de identificare a Contului Financiar, în măsura în care Operatorul de platformă care are obligația de raportare dispune de această informație și dacă autoritatea competentă din România sau din statul membru în care Vânzătorul Raportabil este rezident în sensul subsecțiunii D din secțiunea II nu a notificat în mod public faptul că nu intenționează să utilizeze Numărul de Identificare a Contului Financiar în acest scop;

c) în cazul în care este diferit de numele Vânzătorului Raportabil, pe lângă Numărul de Identificare a Contului Financiar, numele titularului contului financiar în care se plătește sau se creditează Contraprestația, în măsura în care Operatorul de platformă care are obligația de raportare cunoaște acest nume, precum și orice alte informații de identificare financiară a titularului contului respectiv disponibile pentru Operatorul de platformă care are obligația de raportare;

d) fiecare stat membru în care Vânzătorul Raportabil are rezidență, inclusiv rezidența fiscală din România, dacă este cazul, în scopul prevăzut de art. 291⁵ și al prezentei anexe, astfel cum este determinat în temeiul subsecțiunii D din secțiunea II;

e) Contraprestația totală plătită sau creditată în fiecare trimestru al Perioadei de Raportare și numărul de Activități Relevante pentru care aceasta a fost plătită sau creditată;

f) orice onorarii, comisioane sau taxe reținute sau percepute de Operatorul de platformă care are obligația de raportare în fiecare trimestru al Perioadei de Raportare.

3. Pentru fiecare Vânzător Raportabil care a desfășurat o Activitate relevantă care implică închirierea de bunuri imobile:

a) informațiile care trebuie colectate în temeiul subsecțiunii B a secțiunii II;

b) Numărul de Identificare a Contului Financiar, în măsura în care Operatorul de platformă care are obligația de raportare dispune de această informație și dacă autoritatea competentă din România sau din statul membru în care Vânzătorul Raportabil își are rezidența în sensul subsecțiunii D din secțiunea II nu a notificat în mod public faptul că nu intenționează să utilizeze Numărul de Identificare a Contului Financiar în acest scop;

c) în cazul în care este diferit de numele Vânzătorului Raportabil, pe lângă Numărul de Identificare a Contului Financiar, numele titularului contului financiar în care se plătește sau se creditează Contraprestația, în măsura în care Operatorul de platformă care are obligația de raportare cunoaște acest nume, precum și orice alte informații de identificare financiară a titularului contului respectiv disponibile pentru Operatorul de platformă care are obligația de raportare;

d) fiecare stat membru în care Vânzătorul Raportabil are rezidență, inclusiv rezidența fiscală din România, dacă este cazul, în scopul prevăzut de art. 291⁵ și al prezentei anexe, astfel cum este determinat în temeiul subsecțiunii D din secțiunea II;

e) adresa fiecărui Bun Imobil Listat, stabilită pe baza procedurii prevăzute în subsecțiunea E din secțiunea II, și numărul cărții funciare respective sau echivalentul acestuia în temeiul normelor legale în vigoare sau în temeiul dreptului intern al statului membru în care se află Bunul Imobil Respectiv, dacă este disponibil;

f) Contraprestația totală plătită sau creditată în fiecare trimestru al Perioadei de Raportare și numărul de activități relevante corespunzător fiecărui Bun Imobil Listat;

g) orice onorarii, comisioane sau taxe reținute sau percepute de Operatorul de platformă care are obligația de raportare în fiecare trimestru al Perioadei de Raportare;

h) dacă este disponibil, numărul de zile pentru care a fost închiriat fiecare Bun Imobil Listat în timpul Perioadei de Raportare și tipul fiecărui Bun Imobil Listat.

SECȚIUNEA IV

Punerea în aplicare efectivă

Procedura administrativă de alegere a unui singur stat membru în care să se raporteze informațiile

În cazul în care un Operator de platformă care are obligația de raportare în sensul pct. 4 lit. a) din subsecțiunea A a secțiunii I îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la această dispoziție și în România și în alte state membre, atunci Operatorul de platformă care are obligația de raportare poate alege să efectueze fie în România, fie în alt stat membru procedurile de raportare prevăzute la secțiunea III.

Operatorul de platformă care are obligația de raportare informează autoritatea competentă din România și toate autoritățile competente din celelalte state membre în legătură cu alegerea sa.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilește procedura administrativă prin care Operatorul de platformă care are obligația de raportare poate alege să efectueze în România procedurile de raportare prevăzute la secțiunea III.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2019/1.020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.7 din Legea nr. 365/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță creează în principal cadrul juridic necesar punerii în aplicare a prevederilor Regulamentului (UE) 2019/1.020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011, publicat în Jurnalul Oficial a Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 169 din 25 iunie 2019, denumit în continuare *Regulament*.

(2) Prezenta ordonanță se aplică produselor prevăzute la art. 2 alin. (1) din Regulament.

(3) Dispozițiile prezentului act normativ se aplică numai în măsura în care nu există dispoziții specifice cu același obiectiv în legislația de armonizare a Uniunii, care reglementează în mod mai detaliat aspectele specifice legate de supravegherea pieței și asigurarea aplicării legislației.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritate competentă* — astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 50/2015, cu modificările ulterioare;

b) *consumator* — astfel cum este definit la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) *declarație CE de conformitate* — potrivit prevederilor art. R 10 din anexa I la Decizia nr. 768/2008 CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465 CEE a Consiliului;

d) *declarație de performanță* — potrivit prevederilor art. 6 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului;

e) *documentație tehnică* — document întocmit de producători care conține informații destinate să demonstreze conformitatea produsului cu cerințele aplicabile.

Art. 3. — (1) Activitățile de supraveghere a pieței se realizează de către autoritățile desemnate conform art. 10 din Regulament în actele normative naționale de transpunere sau punere în aplicare, după caz, a legislației de armonizare a Uniunii Europene ca autorități de supraveghere.

(2) Autoritățile de supraveghere a pieței sunt structuri ale administrației publice centrale, serviciile publice deconcentrate sau instituții publice, organe de specialitate ale administrației publice centrale pentru anumite domenii.

(3) Nu pot fi autorități de supraveghere a pieței entitățile prevăzute la alin. (1) în cadrul cărora funcționează, pentru

produsele din domeniul de competență al respectivelor autorități, organisme de evaluare a conformității notificate Comisiei Europene.

Art. 4. — (1) Se desemnează Autoritatea Vamală Română ca autoritate responsabilă cu controlul produselor care intră pe piața Uniunii Europene, astfel cum este prevăzut la art. 25 alin. (1) din Regulament.

(2) Se desemnează Ministerul Economiei ca autoritate națională pentru coordonarea aplicării prevederilor Regulamentului. În cadrul Ministerului Economiei funcționează Biroul unic de legătură, prevăzut la art. 10 alin. (3) din Regulament.

(3) În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Regulament, Ministerul Economiei desemnează un reprezentant în Rețeaua prevăzută la art. 29 din Regulament.

(4) În aplicarea prevederilor art. 10 alin. (5) din Regulament, autorităților de supraveghere a pieței și Biroului unic de legătură li se asigură resursele bugetare și de altă natură necesare desfășurării activității.

Art. 5. — (1) În aplicarea prevederilor art. 10 alin. (4) și art. 13 din Regulament, Ministerul Economiei coordonează elaborarea Strategiei naționale în domeniul supravegherii pieței.

(2) Autoritățile de supraveghere a pieței au obligația să elaboreze strategiile sectoriale de supraveghere a pieței și să le transmită Biroului unic de legătură, în termen de maximum 60 de zile de la solicitarea acestuia. Formatul strategiilor sectoriale este comunicat autorităților de supraveghere a pieței de către Biroul unic de legătură.

(3) Strategia națională prevăzută la alin. (1) se elaborează pentru o perioadă de patru ani. Prima strategie națională se elaborează de către Ministerul Economiei până la data de 31 decembrie 2023.

(4) În aplicarea prevederilor art. 4 alin. (2) din prezenta ordonanță și ale art. 10 alin. (4) din Regulament, în coordonarea Ministerului Economiei se organizează un grup de lucru, alcătuit din experți, reprezentanți ai autorităților de supraveghere a pieței și ai Autorității Vamale Române, care se reunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar. Concluziile dezbaterilor grupului de lucru sunt prezentate conducerii fiecărei autorități din componența acestuia.

(5) Autoritățile de supraveghere a pieței au obligația de a actualiza permanent sistemul de informații și comunicare al Comisiei Europene prevăzut la art. 34 din Regulament cu informațiile rezultate ca urmare a exercitării competențelor conferite și a îndeplinirii sarcinilor care le revin prin Regulament, precum și de a răspunde solicitărilor Ministerului Economiei, în calitatea sa de autoritate națională pentru coordonarea aplicării prevederilor Regulamentului și celor ale Biroului unic de legătură, în termenul precizat de către reprezentanții acestuia, și de a informa ori de câte ori este cazul cu privire la modificările survenite în activitatea acestor autorități.

Art. 6. — În aplicarea prevederilor art. 20 din Regulament, autoritățile de supraveghere a pieței transmit informările către Comisia Europeană prin intermediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în calitate de punct național de contact pentru Sistemul de schimb rapid de informații, denumit în continuare *RAPEX*.

Art. 7. — (1) Autoritățile de supraveghere a pieței nominalizate conform art. 3 alin. (1) sunt responsabile de aplicarea prevederilor art. 9, 11, 12, 14—20, 22—24, art. 25 alin. (5), art. 26 alin. (3) și (4), art. 28, art. 30 alin. (2), art. 34 alin. (4) și (5) și art. 35 alin. (9) din Regulament.

(2) Autoritatea Vamală Română este responsabilă pentru aplicarea prevederilor art. 25 alin. (2)—(4), art. 26 alin. (1) și (2), art. 27 și 28 din Regulament.

(3) Autoritatea competentă pentru supravegherea pieței privind conformitatea produselor cu cerințe generale de securitate, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, desemnată ca punct național de contact pentru sistemul rapid de alertă *RAPEX* potrivit prevederilor art. 12 din Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, republicată, precum și celelalte autorități de supraveghere potrivit competențelor au obligația de a lua măsuri pentru interzicerea introducerii pe piață a produselor care prezintă un risc grav, sunt neconforme sau periculoase și de a solicita autorității vamale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (3) din Regulament, să nu permită punerea în liberă circulație a acestora.

(4) Autoritățile de supraveghere a pieței introduc imediat aceste informații în sistemul de informații și comunicare prevăzut la art. 34 din Regulament.

Art. 8. — (1) În aplicarea prevederilor art. 4 alin. (3) lit. b) din Regulament autoritățile de supraveghere a pieței pot solicita operatorilor economici traducerea în limba română a documentației tehnice a produsului introdus sau pus la dispoziție pe piață. În această situație, respectivele autorități trebuie să definească clar acea parte a documentației care se impune a fi tradusă și să permită realizarea traducerii acesteia într-un timp rezonabil, luând în considerare proporționalitatea cererii.

(2) Cerința privind traducerea în limba română se poate aplica și declarației de conformitate sau declarației de performanță, dacă traducerea în limba română a acestei documentații nu este prevăzută de legislația de armonizare a Uniunii Europene sau de actul normativ de transpunere a legislației de armonizare a Uniunii Europene, aplicabil, după caz, produsului.

(3) Neprezentarea declarației de conformitate sau a declarației de performanță, respectiv a documentației tehnice constituie premisă de neconformitate a produsului cu cerințele stabilite în legislația de armonizare a Uniunii Europene sau în actele normative de punere în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii Europene, după caz.

(4) Documentația tehnică se păstrează în format fizic sau digital, cu condiția să fie disponibilă pentru perioada și în condițiile prevăzute de legislația de armonizare a Uniunii Europene sau de actele normative de punere în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii Europene, aplicabile produsului.

(5) Autoritățile de supraveghere a pieței pot cere organismelor de evaluare a conformității notificate informații relevante pentru scopul supravegherii pieței.

Art. 9. — În aplicarea prevederilor art. 25—28 din Regulament, autoritățile de supraveghere a pieței încheie acorduri de colaborare cu Autoritatea Vamală Română prin care se asigură schimbul de informații cu scopul de a evita introducerea pe piață a produselor neconforme, respectiv de a detecta astfel de produse anterior punerii lor în liberă circulație.

Art. 10. — Autoritățile de supraveghere a pieței pot face publice, cu luarea în considerare a prevederilor art. 17 din Regulament, informațiile referitoare la deciziile/măsurile luate cu privire la produsele neconforme și care pun în pericol sănătatea și siguranța utilizatorilor finali.

Art. 11. — În aplicarea art. 15 din Regulament, autoritățile de supraveghere a pieței recuperează de la operatorii economici controlați, în situația constatării neconformităților, costurile aferente activității efectuate.

Art. 12. — (1) Constituie contravenții, în măsura în care încălcarea următoarelor prevederi nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea de către operatorii economici a prevederilor art. 4 alin. (3) lit. a) și b) din Regulament cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei;

b) nerespectarea de către operatorii economici, în cazul produselor prevăzute la art. 4 alin. (5) din Regulament, a prevederilor art. 4 alin. (3) lit. c) din Regulament în termen de maximum 24 de ore de la constatarea riscului cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;

c) nerespectarea de către operatorii economici, în cazul produselor prevăzute la art. 4 alin. (5) din Regulament, a prevederilor art. 4 alin. (4) din Regulament cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (2) teza a doua din Regulament cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

e) nerespectarea de către operatorii economici și furnizorii de servicii ale societății informaționale a prevederilor art. 7 din Regulament cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

f) împiedicarea de către operatorii economici, sub orice formă, a autorităților de supraveghere a pieței de a-și exercita competențele prevăzute la art. 14 alin. (4) lit. a)—e) din Regulament cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;

g) nerespectarea de către operatorii economici a solicitării prevăzute la art. 14 alin. (4) lit. k) pct. (i) din Regulament, formulată de către autoritățile de supraveghere a pieței cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

h) nerespectarea de către furnizorii de servicii ale societății informaționale a solicitării prevăzută la art. 14 alin. (4) lit. k) pct. (ii) din Regulament, formulată de către autoritățile de supraveghere a pieței cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

i) nerespectarea, de către operatorul economic, a obligațiilor prevăzute la art. 30 alin. (2) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către reprezentanții împuterniciți ai autorităților de supraveghere a pieței nominalizate în actele normative naționale de transpunere sau punere în aplicare, după caz, a legislației de armonizare a Uniunii Europene.

Art. 13. — (1) În aplicarea alin. (2) al art. 16 din Regulament, autoritățile naționale de supraveghere a pieței solicită de îndată operatorului economic să ia măsuri corective, inclusiv cele prevăzute la alin. (3) al art. 16 din Regulament pentru a stopa neconformitatea sau a elimina riscul într-un termen pe care-l precizează.

(2) Neîndeplinirea măsurilor corective dispuse conform alin. (3) în termenul stabilit de către autoritățile naționale de supraveghere a pieței se sancționează cu amendă cominatorie de 2.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 14. — Contravențiilor prevăzute la art. 12 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. — (1) În aplicarea prevederilor art. 41 din Regulament, orice modificare a sancțiunilor aferente nerespectării Regulamentului și a legislației de armonizare prevăzută în anexa II la Regulament se notifică Comisiei Europene de către autoritățile de supraveghere a pieței în termen de maximum 30 de zile de la modificare, cu obligația informării Biroului unic de legătură.

(2) Sumele provenite din amenzi aplicate de către autoritățile de supraveghere a pieței se fac venit integral la bugetul de stat.

Art. 16. — În aplicarea art. 8 alin. (2) din Regulament, punctele de informare despre produs prevăzute în art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 204/2020 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008 furnizează operatorilor economici, la solicitarea acestora, informații cu privire la transpunerea și punerea în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii Europene aplicabilă produselor.

Art. 17. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, autoritățile de supraveghere a pieței iau măsurile necesare pentru alinierea propriilor proceduri privind activitatea de supraveghere a pieței la prevederile Regulamentului și pentru elaborarea procedurilor prevăzute la art. 11 alin. (7) din Regulament.

Art. 18. — Ordonanța Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației

Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 26 august 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 50/2015, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta ordonanță stabilește unele măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, în legătură cu evaluarea conformității produselor.”

2. La articolul 2, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Termenul «acreditare», precum și expresiile «specificație tehnică» și «standard armonizat», precum și expresiile «evaluare a conformității», «organism național de acreditare» și «organism de evaluare a conformității» au semnificațiile prevăzute la art. 2 pct. 8—13 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93.”

3. Articolele 9—11 și 13 se abrogă.

4. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Ministerul Economiei coordonează domeniul infrastructurii calității, potrivit cerințelor aplicabile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 765/2008.”

Art. 19. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Hotărârea Guvernului nr. 306/2011 privind unele măsuri de supraveghere a pieței produselor reglementate de legislația Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 30 mai 2011, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Florin Marian Spătaru

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

Ministrul energiei,

Virgil-Daniel Popescu

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Sorin Moise,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Tánczos Barna

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Mădălin-Cristian Vasilcoiu,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Traian Laurențiu Hristea,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

